

[Per Hækkerup.]

handelspolitiske, men på en række andre områder muligheder for, at dette nordiske økonomiske samarbejde kan udvikles ud over det, tilfældet er i dag. Jeg skal ikke trætte med at gå i detaljer, men jeg kan minde om, at den nordiske ministerkomité har opstillet en lang række konkrete punkter over samarbejdsopgaver, som jeg mener det må være Nordisk Råds og de nordiske regeringers og parlamenters opgave i den kommende tid at søge ført til virkeliggørelse i et hurtigere tempo end det, der hidtil har præget arbejdet med disse problemer.

Man vil måske sige, at vor indmeldelse i de seks eller i det fælles marked, hvis den bliver en realitet, vil betyde et nederlag for den nordiske tanke. Det kan det gøre, men jeg vil også sige, at den omstændighed, at vi som små lande går ind i dette større marked, måske gør behovet for, at vi står sammen i størst mulig udstrækning, større, end hvis vi ikke var medlemmer af et sådant større marked. Derfor vil jeg henstille, at vi meget alvorligt overvejer en udbygning af det nordiske økonomiske samarbejde, som jeg mener er muligt på en lang række områder.

Den konklusion, som jeg når til, er da følgende: det er et nyt og meget betydningsfuldt skridt på den europæiske vej, vi forbereder med vor beslutning i dag, om vi tager dette skridt, og i så fald bliver resultatet uigenkaldeligt afhængig af de kommende forhandlinger. Regeringen har gjort sin stilling klar. Nu er det folketingets holdning, det gælder. Det er min hensigt, når vi er kommet igennem den første runde af debatten her og den højtærede udenrigsminister har svaret, at stille forslag om, at forhandlingen afbrydes, og at spørgsmålet om folketingets stilling henvises til behandling i et udvalg. Jeg håber så, at vi i dette udvalg og bagefter i tinget vil kunne samle helst enighed, men ellers overvejende flertal om en dagsorden. I et sådant dagsordensforslag mener jeg at vi i hvert fald bør have følgende tre synspunkter nedfældet, og det vil jeg på mit partis vegne foreslå i det kommende udvalg: for det første, at vi tiltræder sammen med England, at forhandlinger optages, for det andet, at det sker under fuld hensyntagen til de øvrige EFTA-

landes interesser, og for det tredje, at folketinget understreger betydningen af et fortsat og udbygget nordisk samarbejde. Samtidig vil jeg foreslå, at vi nedsætter et folketingsudvalg, der kan følge de kommende overordentlig vigtige forhandlinger.

Per Federspiel: Regeringens beslutning om parallelt med den britiske regering at rette henvendelse til Det europæiske økonomiske Fællesskab med henblik på Danmarks optagelse heri kan kun hilses med tilfredshed af mit parti. Det ville være karrigt, hvis jeg i denne situation undlod at give udtryk for en anerkendelse af, at den højtærede regering — utvivlsomt efter megen selvransagelse — har frigjort sig for sine tidligere mangeartede betænkeligheder ved en dansk tilknytning til fællesmarkedet og i den nuværende situation er nået frem til et standpunkt, som mit parti fra første færd, da valget mellem de forskellige europæiske markedsordninger blev aktuelt, har gjort til sit.

Meget kunne naturligvis være sparet, hvis den britiske, den danske og andre regeringer på et tidligere tidspunkt havde taget bestik af udviklingen i Europa og i stedet for en spaltning, hvis ulykkelige følger simpelt hen har gjort en ny politik nødvendig, havde medvirket til den midtsamling af de europæiske kræfter, som nu er på vej. Det nytter ikke at græde over denne spildte mælk. Det kan vel kun håbes, at de sidste års erfaringer vil have belært regeringerne både inden for og uden for de seks om, at de forhandlinger, som nu i den nærmeste tid skal indledes, simpelt hen ikke kan eller må mislykkes, hvis der skal blive nogen som helst tillid tilbage i de europæiske befolkninger til deres landes politiske ledelser.

Regeringen henviser i sin erklæring til den tiltagende økonomiske og politiske splittelse i Europa og ser i det skridt, der nu tages, en mulighed for, at denne splittelse kan afløses af en udvikling hen imod en styrkelse af vore landes økonomi og politiske sammenhold.

I den offentlige debat, der hidtil sædvanligvis har været betegnet som markedsdebatten, har man uden for de seks landes kreds lagt hovedvægten på den økonomiske og handelspolitiske side af sagen. Dette